

prima instanță - (Judecătoria Botanica, mun. Chișinău) V. Holban

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Ciugureanu, L. Popova, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandru Savva în interesele lui Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Ovanesova împotriva lui Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc și menținută hotărârea Judecătoria Botanica, municipiul Chișinău din 20 iulie 2015,

c o n s t a ț ă :

La 15 mai 2015 Tatiana Ovanesova s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc, solicitând încasarea de la pârâți în mod solidar a sumei de 19 835 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și 20 000 lei, prejudiciul moral.

În motivarea acțiunii a indicat că este proprietara apartamentului nr. 26 situat la etajul 2, str. Botanica Veche, 4, mun. Chișinău, în care domiciliază din anul 1998.

Susține că în anul 2014 din apartamentul nr. 30, proprietari ai cărui sunt Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc și care se află în același bloc și este amplasat cu un nivel mai sus, s-a produs de mai multe ori scurgeri de apă, care au dus la deteriorarea apartamentului său.

Astfel, invocă că din cauza scurgerilor din apartamentul ce aparține pârâților, în apartamentul său au fost deteriorat tavanul de la bucătărie – panel din gipscarton și tapetele, în baie planșeul, iar în antreu planșeul este permanent umed, tapetele dezlipite, precum și au apărut fisuri.

Afirmă că cele relatate au fost documentate prin actul întocmit de către reprezentanții SA „Franzeluța”, în gestiunea căruia se află blocul de locuit de pe adresa mun. Chișinău, str. Botanica Veche, 4.

Consideră că responsabili pentru cauzarea și repararea prejudiciului cauzat apartamentului în care dânsa locuiește sunt proprietarii apartamentului nr. 30 de pe adresa mun. Chișinău, str. Botanica Veche 4, din care s-au produs scurgeri.

În astfel de împrejurări, indică că este nevoită să solicite de la pârâții compensarea daunei materiale cauzate apartamentului în care locuiește, estimată prin costul lucrărilor de reparație care sunt necesare de efectuat în scopul înlăturării deteriorărilor cauzate prin scurgeri.

Menționează că costul lucrărilor de reparație este reflectat în deviz de cheltuieli întocmit de întreprinderea specializată în executarea lucrărilor de construcții și constituie 19 835 lei.

La fel, invocă că acțiunile delictuale a pârâților i-au creat incomodități și disconfort, iar astfel fiindu-i cauzat și un prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 iulie 2015 acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc în beneficiul Tatianeii Ovanesova prejudiciul material în mărime de 19 835 lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 748 lei, iar în total suma de 20 583 lei.

În partea încasării prejudiciului moral și a aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 decembrie 2015, Corneliu și Cristina Godovanciuc au declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 iulie 2015.

La 25 aprilie 2017 avocatul Alexandru Savva în interesele lui Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 iulie 2015, a încheierilor și deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu intentarea procesului dat.

În motivarea recursului a indicat că instanța de fond și cea de apel nu au stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și au încălcat normele de drept material și de drept procedural.

Susține că reclamantul nu a prezentat nici o dovadă obiectivă a faptului că la o dată anume a avut loc inundarea apartamentului său, precum și nici o dovadă a faptului că pretinsa inundare a avut loc anume din cauza proprietarului apartamentului nr. 30 și nu din vina altui.

Astfel, consideră că la materialele pricinii lipsesc probe pertinente și concludente care să confirme că la o anumită dată apartamentul ar fi fost inundat.

La 27 iunie 2017 avocatul Alexandru Savva în interesele lui Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc a depus supliment la cererea de recurs, prin care a invocat că, instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit corespunzător vinovăția recurenților, iar prin urmare, a fost aplicată eronat legea, prin atragerea recurenților la răspundere materială pentru acțiunile care nu le-au comis.

La fel, a indicat că, instanța de apel în mod ilegal a respins demersul recurenților de numire a unei expertize.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa recurenților la 09 martie 2017, însă la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia de către recurenți.

Totodată, în cererea de recurs, s-a indicat că recurenții au făcut cunoștință cu decizia contestată la 27 martie 2017.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 434 Codul de procedură civilă, recursul depus la 25 aprilie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de

rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Natalia Pavlov în interesele CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Cu privire la încheierile Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, prin care s-au respins demersurile privind numirea expertizelor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art. 426 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se depune și se examinează în modul stabilit de prezentul capitol, cu excepțiile stabilite de prezenta secțiune.

În conformitate cu art. 429 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, Încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Astfel, Colegiul reține că potrivit normelor de drept citate supra, încheierile Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 sunt susceptibile de a fi atacate doar odată cu fondul deciziei, pe când, la caz, recursul înaintat de avocatul Alexandru Savva în interesele lui Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017 se declară inadmisibil, respectiv, verificând legalitatea deciziei, completul reține că și încheierile contestate sunt întemeiate.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Alexandru Savva în interesele lui Corneliu Godovanciuc și Cristina Godovanciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari